

عنوان مقاله:

تفسیر فلسفه نیچه بر مبنای مفهوم بازی

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 10، شماره 39 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

محمدباقر قمی - دکتری فلسفه دانشگاه تهران

محمدرضا ریخته گران - دانشیار فلسفه دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

هنگامی که نیچه ضمن ایجاد تقابل میان فلسفه هراکلیتوس و سنت فلسفی آن را بر مبنای بازی تفسیر میکند و به تحسین آن میپردازد باید منتظر نقش آفرینی این مفهوم در فلسفه خود نیچه نیز باشیم. پس از این مقدمه، به برخی اندیشه‌های نیچه اشاره میکنیم که او بر مبنای آنها خود را در مقابل سنت متافیزیکی قرار میدهد و نشان میدهیم که چگونه این اندیشه‌ها با بازی ارتباط مییابند. شدن و صیرورت به جای بودن، نگاه بازیگونه به جهان، اندیشه به مثابه بازی، مواجهه با نگاه متافیزیکی به ضرورت بر مبنای بازی تاس و نیز نگاه مبتنی بر معصومیت بازی در اخلاقی فراسوی خیر و شر، همگی گواه استفاده نیچه از این مفهوم برای مواجهه با متافیزیک است. همچنین شاهد حضور مفهوم بازی در اندیشه‌های بنیادینی چون اراده قدرت و بازگشت جاودانه همان هستیم. از طرف دیگر مسیله تفسیر فلسفه نیچه و فهم آن همچنان چون معمایی ناگشوده است؛ تفسیر متافیزیکی هایدگر از نیچه از مفهوم بازی در اندیشه او غفلت کرده است و یاسپرس نیز هرگونه تفسیر نهایی نیچه را غیرممکن میداند. اما این دریدا است که تحت بازی نشانها به تفسیر نیچه میپردازد. در پایان تلاش میکنیم نشان دهیم چگونه درک نقش مفهوم بازی در فلسفه نیچه پرتو جدیدی بر فهم کلیت اندیشه او میافکند.

کلمات کلیدی:

بازی، متافیزیک، اخلاق، اراده قدرت، بازگشت جاودان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/603039>

